

ECLOGA X

et nigrae uiolae sunt et uaccinia nigra),
 mecum inter salices lenta sub uite iaceret; 40
 serta mihi Phyllis legeret, cantaret Amyntas.
 hic gelidi fontes, hic mollia prata, Lycori,
 hic nemus; hic ipso tecum consumerer aeuo.
 nunc insanus amor duri me Martis in armis
 tela inter media atque aduersos detinet hostis. 45
 tu procul a patria (nec sit mihi credere tantum)
 Alpinas, a! dura niues et frigora Rheni
 me sine sola uides. a, te ne frigora laedant!
 a, tibi ne teneras glacies secet aspera plantas!
 ibo et Chalcidico quae sunt mihi condita uersu 50
 carmina pastoris Siculi modulabor auena.
 certum est in siluis inter spelaea ferarum
 malle pati tenerisque meos incidere amores
 arboribus: crescent illae, crescetis, amores.
 interea mixtis lustrabo Maenala Nymphis 55
 aut acris uenabor apros. non me ulla uetabunt
 frigora Parthenios canibus circumdare saltus.
 iam mihi per rupes uideor lucosque sonantis
 ire, libet Partho torquere Cydonia cornu
 spicula—tamquam haec sit nostri medicina furoris, 60
 aut deus ille malis hominum mitescere discat.
 iam neque Hamadryades rursus nec carmina nobis
 ipsa placent; ipsae rursus concedite siluae.
 non illum nostri possunt mutare labores,
 nec si frigoribus mediis Hebrumque bibamus 65
 Sithoniasque niues hiemis subeamus aquosae,
 nec si, cum moriens alta liber aret in ulmo,
 Aethiopum uersemus ouis sub sidere Cancri.
 omnia vincit Amor: et nos cedamus Amori.
 Haec sat erit, diuae, uestrum cecinisse poetam, 70